

Beste bezoeker,

We zijn verheugd je voor het tweede achtereenvolgende jaar in het Arboretum te mogen verwelkomen. Omdat er recent gemaaid werd zijn de paden minder duidelijk zichtbaar (en ook niet alle paden staan aangegeven op de kaart), dus aarzel niet om de site te verkennen. Afwisselend regen en warmte zorgen voor optimale omstandigheden voor de planten. Veel bomen lijken ten volle te profiteren van dit nogal bijzondere seizoen.

Haal het meeste uit je wandeling door de 10 bezienswaardigheden te bezoeken. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten en plaatsen gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10. Veel ontdekkingsplezier! Indien nodig zijn we bereikbaar via **+32 490 46 05 09**.

1: Uitkijkpunt vanop het dak: Vanaf dit uitkijkpunt kan je het panorama van de Famenne bewonderen. Je staat hier op de top van een lang kalksteenmassief (de zogenaamde Calestienne) dat uitkijkt over een depressie die is uitgesleten in de schistlagen van de Famenne. Deze rotsen werden in de loop der tijd (gedurende 350 miljoen jaar) uitgesleten en vervolgens weggespoeld, waardoor de typische valleien van de Famenne ontstonden.

2: *Eupatorium cannabinum*: Deze plant dankt zijn soortnaam aan de bladeren, die lijken op hennep- en cannabisbladeren: samengestelde bladeren verdeeld in 3 tot 5 getande blaadjes. De bloem produceert veel nectar en trekt daarom veel vlinders aan. De plant groeit liefst op vochtige bodem.

3: *Quercus robur*: Dit is een van onze twee inheemse Eiken: de Zomereik. De tweede is de Wintereik, die je iets later in je wandeling zal kunnen bewonderen. Je kunt het verschil tussen deze twee eiken zien door naar de vruchten (eikels) te kijken. De eikels van de Wintereik zijn zo goed als ongesteeld terwijl die van de Zomereik een flink steeltje hebben (5 tot 12 cm!), vandaar zijn Duitse naam 'Stieleiche' of Franse naam 'Chêne pédonculé'. *Quercus robur* betekent robuuste Eik.

4: *Parrotia persica*: Deze boom met zeer hard hout (vandaar de naam Perzisch ijzerhout) komt oorspronkelijk uit Iran en aangrenzende landen langs de Kaspische Zee. Bewonder zijn mooie vroege herfstkleur, die reeds in deze tijd van het jaar verschijnt. Momenteel hebben de herfstkleuren eerder gouden en karmozijnrode tinten. Nadien zullen de bladeren prachtig rood beginnen te verkleuren tot de eerste strenge vorst. Omwille van de klimaatopwarming lijkt hij het hier bij ons opvallend goed te doen. Op latere leeftijd begint de grijze gladde schors af te schilferen in een opmerkelijk vlekkenpatroon.

5: *Sorbus aucuparia*: Ook inheemse boomsoorten verdienen een plaatsje in het Arboretum. Deze spontaan gegroeide Wilde lijsterbes met zijn zilverachtige mooi opgaande stam is ronduit prachtig. *Aucuparia* betekent zoveel als 'vogelvangert': de rode 'bessen' (eigenlijk pitvruchten) werden vroeger gebruikt om vogels te lokken en te vangen want ze vormen een belangrijke voedselbron voor vogels. De boom kan zowat overal groeien: van natte en zure broekbossen tot droge kleigronden. Het samengestelde blad heeft 13-17 spitse blaadjes. Hij lijkt goed te gedijen in onze regio, je ziet er onder andere veel langs de weg die naar het Arboretum leidt.

6: Beheer van de verschillende milieus met als doel het behoud en het uitbreiden van de (bio-)diversiteit van de site: Vanaf dit uitkijkpunt kun je de verschillende milieus van onze site zien. Om ze als zodanig te behouden of om een steeds grotere diversiteit aan flora te kunnen bieden, moeten ze beheerd worden. Anders zouden we een terugkeer van het bos zien en zouden de bomen deze open omgevingen, die ook rijk zijn aan biodiversiteit, overnemen. De grote weide wordt door landbouwers gemaaid om hooi te maken. Hier vlakbij grazen ezels: niet enkel gras maar ook andere planten. We kozen ezels omdat ze het niet erg vinden om ook distels, brandnetels, braamstruiken en andere ongewenste planten te eten. De weide voor je, verder naar links, wordt door ons gemaaid en het gemaaide materiaal wordt weggebracht om het milieu te "verarmen" (geen afbrekend organisch materiaal achterlaten). Dankzij dit beheersysteem bloeien er in de lente maar liefst 6 soorten orchideeën op dit deel van het terrein.

7: *Quercus petraea*: Zoals hierboven vermeld, is dit de andere inheemse Eik: de Wintereik. Deze Eik heeft een ongesteelde eikel maar wel duidelijk gesteelde bladeren. Bij de Zomereik hebben de bladeren slechts een heel kort steeltje en twee 'oortjes' aan de bladbasis.

8: *Quercus phellos*: De Wilgbladige eik lijkt op het eerste zicht helemaal niet op een Eik en dat komt in de eerste plaats door zijn slanke, lancetvormige blad want eikels draagt hij wel. Het is een snelle groeier die makkelijk 20 m hoog kan worden als hij in zijn sas is. Hij werd in het begin van de 18de eeuw ontdekt door natuurkenner en tekenaar Mark Catesby die hem in Engeland introduceerde in 1723. In het zuiden van de VS is het een courante stadsboom.

9: *Nothofagus antartica*: *Nothos* betekent 'vals' en *Fagus* is 'Beuk': vandaar de Nederlandse naam Schijnbeuk. Het genus is verwant aan Beuk maar heeft andere bloemen en behoort tot de *Nothofagaceae*. *Nothofagus antarctica* groeit in Patagonië (Chili) en is bestand tegen strenge vorst. Het is een juweeltje met fraaie schors (donkerbruin met witte lenticellen), kleine blaadjes met kruidachtige geur en kleine vruchtjes met 3 bijeen in een napje. In ons klimaat leeft hij niet erg lang omdat de regio waar hij vandaan komt bijzonder koel en regenachtig is, wat hier over het algemeen niet het geval is.

10: *Rudbeckia fulgida* var. *deamii*: Deze variëteit van *Rudbeckia* is bijzonder sterk en bloeirijk. De intens gele bloeiwijzen fleuren de borders waarin hij staat de hele tweede helft van de zomer op. Deze van oorsprong Amerikaanse plant doet het uitstekend in zonnige weidetuinen en Engelse gemengde borders.